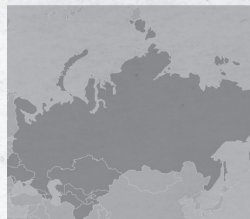

TÁVOLI HÍREK

ADVENTISTA MISSZIÓ

fiatalok és felnőttek részére

2021 • **ELSŐ NEGYEDÉV** • EURÁZSIAI DIVÍZIÓ

TARTALOM

OROSZORSZÁG

5	Szórólapp-kézbesítési gondok / január 2	T
8	Nyelvadamány / január 9	T
11	Új egyéniség / január 16	T
14	Barátkozás Istennel / január 23	T
17	Iván életének legnagyobb napja / január 30	
20	Az élethalakító baleset / február 6	
22	Iskola helyett gyülekezet / február 13	T
25	Az orvos is csodálkozott / február 20	

MEGNEVEZETLEN ORSZÁG *

28	Hálát adni Istennek az asztalért / február 27	

KIRGIZISZTÁN

31	A változást eredményező sport / március 6	T
33	Könyv és iskola / március 13	

UKRAJNA

36	A nyughatatlan kisdíák / március 20	
39	A 13. szombati program: Taníts minket imádkozni / március 27	
42	A következő negyedévi terveink	
45	Egyéb adatforrások	

T = A tizenévesek számára is érdekes történetek

*Rejtett ország – egy olyan ország, amelynek nevét a Távoli hírek nem nevezi meg, mert abban a régióban nem igazán tűrik meg a kereszténységet.

A Távoli hírek fedőlapján a 34 éves Olga Nosin (Zaokszkij, Oroszország), súlyos közlekedési balesetet szenvedett, amelyet egyetlen karcolás nélkül megúszott. Ez az esemény tartós változásokat eredményezett a házasságában és az Istennel való járásában. Ebben a füzetben többek között az ő történetét is elolvashatjátok.

I. negyedév

KORÁBBI ADOMÁNYAITOK

Három évvel ezelőtt a 13. szombati adományaitokat a tornaterem építésére használták a „Déli Unió” Adventista Főiskolán, Tokmokban, Kirgizisztánban. A későbbiekben ebből az iskolából származó történeteket is olvashattok.

KEDVES SZOMBATISKOLAI VEZETŐ

Ezt a negyedévet az Eurázsiai Divíziónak szenteljük, amelyben hihetetlen történetek játszódnak le, mert az egyházi oktatási intézmények száma 14-ről (2012) a mai 50-re nőtt.

Számos oka van annak, hogy mostanában ilyen gyakran nyitnak iskolákat, de az egyik legfontosabb oka az, hogy most van itt a megfelelő idő és az az út, ahogyan Isten teljesíti tervét”, mondta Mikail Kaminski, aki 2015-2020-ig volt az Euró-ázsiai Divízió elnöke.

A 13. szombati adományaitok nagy változást hoznak majd az iskolarendszerbe. Két iskolaépület épül az oroszországi, Moszkva közelében levő Zaokszkij Adventista Egyetemen és az ukrán Felsőoktatási Központ területén, amely az ukrán főváros, Kijev közelében található. Jelenleg mindkét oktatási intézményben az általános és a középiskolás diákok az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelenek használni.

Az adventista egyház 1988-ban Moszkva közelében alapította a Szovjetunióban az első protestáns szemináriumot Zaokszkij néven. A világ más részeihez képest az adventista iskolák az Euró-ázsiai Divíziónak e hatalmas területén lassabban fejlődtek, részben a kommunista uralom hét évtizede miatt. Azok a bátor adventisták, akik titokban orosz nyelvre fordították az Adventista Egyház alapí-

tójának, Ellen Whitenak a műveit, meghallgatták az egyházi iskolák megnyitására vonatkozó tanácsát, annak ellenére, hogy attól féltek, ezzel kiprovokálják a hatóságokat.

Ennek eredményeként, miután 1991-ben megdőlt a szovjethatalom, a hívők elkezdtek olvasni Ellen White tanácsait, mint amilyen ez is: „Minden gyülekezetünkben és bárhol, ahol a hívek gyülekeznek, iskolákat kellene nyitni. Jó lenne, ha azokban az iskolákban olyan tanárok tanítanának, akik a missziós munka szellemiségével rendelkeznek, hogy a gyermekeket misszionáriusoknak neveljék.” (The Southern Review, 1899. July 18.). Az első általános iskolát 1990-ben nyitották meg, Zaokszkijban.

Az Eurázsiai Divízióban 330,4 millió ember él, köztük a divízió 13 országában 107252 adventista keresztyén. Tehát minden adventista hívőre 3080 nem adventista lakós jut.

Speciális jellemzők

Ha érdekesebbé szeretnétek tenni a szombatiskolát, letölthetitek a Mission Magazine (angol nyelvű) PDF verzióját a következő linken: bit.ly/WAD-fastfacts-2020 vagy olvassátok a Facebook oldalunkon. Látogassatok el a Facebook oldalunkra és nyilvánítsátok ki a tetszéseteket ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Használjátok a missziós történetek videofelvételét, amelyek a világszerte élő emberek tapasztalatairól szólnak, külön kiemelve a 13. szombat adományaiban részesülőket. Ha kívánjátok, kaphattok egy listát is minden ilyen videoklipről és linkről az interneten, így az alkalmazást letöltve online is megtekinthetitek a videoklipeket.

Minden héten további képeket és érdekes dolgokat teszünk fel, amelyeket letölthettek és bemutathattok az osztályban egy számítógépen vagy mobiltelefonon, miközben felolvassátok nekik a missziós történeteket, vagy kinyomtathattok képeket és kitehetitek a szombatiskolai osztályotok termében, esetleg még a szombatiskolai hirdetőtáblákra is.

Még más adatokat és tevékenységeket a füzet végén megadott helyeken találtok, vannak ott például weboldalak, amelyeken még több anyagot gyűjthettek a szombatiskolai missziós bemutatótokhoz. Személyesen is felvehetitek velem a kapcsolatot. E-mail címem: mcchesneya@gc.adventist.org

Köszönjük, hogy segítetek a szombatiszkolai osztályotok tagjainak, hogy megismerkedhessenek a világszerte élő testvéreikkel és ösztönzitek őket, hogy adományaikkal vegyenek részt az egyházmisszióban.

Szívből köszönjük és az Úr áldását kívánjuk nektek!

Andrew McChesney a Távoli hírek szerkesztője.

Támogatási lehetőségek

E negyedévben a 13. szombati missziós adományokat az Eurázsiai Divízióban fogják felhasználni a következő célokra:

- Háromszintes épület építése óvodás, általános és középiskolás gyermekek számára az ukrán Adventista Felsőoktatási Központ campusán, Bucha városában.
- Kétemeletes épület építése óvodás, általános és középiskolás gyermekek számára a Zaokszkij Adventista Egyetem területén, Oroszország Tula régiójában.

2021. január 2.

1. SZÓRÓLAP KÉZBESÍTÉSI GONDOK

Aljona Pirocsok, 20 éves

Oroszország

Aljona legszívesebben visszafordult volna a Zaokszkij adventista iskolába, amikor a hideg téli utazásuk alkalmával az autóbuszban elromlott a fűtés és a világítás.

Az énekegyüttes többi tagja is kellemetlenül érezte magát. Fáradtak voltak, viszont nem tudták, hogy az autóbusz fűtését és világítását meg lehet-e javítani. A tíz utassal közlekedő busz az orosz Zaokszkijtól a fehérorosz Minszkig tartó, tizenkét órás út egyharmadáig jutott el.

A csoport tagjai úgy döntöttek, hogy felhívják Aljona apját az egyetemen, hátha valamilyen módon segíthet nekik. Aljona édesapja, aki sok mindent tudott az autó- és autóbusz-javításokról, azt mondta nekik, hogy álljanak meg a következő benzinkútnál, ő pedig autóba ül és ha megérkezik, megpróbálja megjavítani a fűtést és a világítást.

Az utasok órák hosszát vártak Aljona édesapjára. Aztán még két óra hosszáig tartott, mire sikerült megjavítania a meghibásodást.

Amíg vártak, egy magas, erős alkatú férfival beszélgettek, aki a benzinkútnál dolgozott. A férfi nagyon kedves volt, ingyen adott nekik egy-egy nagy csésze gyógynövényteát.

Végül sikerült megjavítani a buszt és az készen állt az út folytatására. Az utasok felszálltak a buszra, megköszönték Aljona apjának a segítséget, majd folytatták útjukat Minszkbe.

Egy óra múlva Aljona hirtelen úgy érezte, hogy vissza kellene menniük a benzinkútra. A kedves dolgozónak egy „Nagy küzdelem“ szórólapot adni. A barátai és ő gyakran szerettek traktatust ajándékozni az embereknek.

„Menjünk vissza a benzinkútra”, mondta.

A csoport tiltakozott.

„De adnunk kell annak a kedves embernek legalább egy traktatust”, kitért az ötlete mellett.

„Igen, adnunk kellett volna neki egy traktatust”, bizonygatta Nikita, „de azért most már nem megyünk vissza.”

Az utasok még tíz percig vitatták a kérdést.

Traktatust akartak adni a kedves dolgozónak, de a meghibásodás kijavítására fordított sok idő miatt a benzinkútra való visszatérés nem tűnt jó ötletnek. Nikita volt a lehangosabb abban az elképzelésében, hogy túl sok időt veszítettek el, és folytatniuk kell az utat Fehéroroszország felé.

De Nikita egyszerre csak megváltoztatta a véleményét.

„Igen. Mégiscsak vissza kell mennünk”, közölte.

„De miért?”, kérdezték a többiek meglepetten.

Nikita kissé elszégyellte magát.

„A mobiltelefonom a töltőállomáson maradt”, mondta leszegett fejjel.

A busz megfordult. Minden utas boldog volt. Különösen Aljona örült. Szerettek volna bizonytságot tenni a benzinkutasnak. Nikitának azonban az jutott az eszébe, hogy az a munkás egy magas és erős férfi. „Lehet, hogy nem fogadja el a traktatust”, mondta. „Biztosan nem keresztény, és láttuk, hogy rá is gyújtott a cigarettára, amíg ott vártuk, hogy megjavítsák a buszt.”

Az egy órás visszaúton azon tanakodtak, vajon a benzinkúti munkás elfogadja-e, majd a traktatust. A töltőállomáshoz közeledve Aljona

imádkozni kezdett: „Drága Jézusunk, kérünk, nyisd meg ennek az embernek a szívét, hogy elfogadja és el is olvassa a szórólapot.”

Amikor megérkeztek a benzinkúthoz a munkás kilépett az irodából. Ott volt a kezében Nikita telefonja. Már várta, hogy visszajöjjenek érte.

Aljona elindult az ember felé. A férfihez képest kicsinek, szégyelősnek érezte magát. Elővette a zsebéből a traktatust.

„Legyen szíves, fogadja el tőlünk ezt a kis olvasmányt. Mi keresztények vagyunk, és hiszünk a Jézus Krisztusban. Szeretnénk önnek ajándékozni. Talán még hasznát veszi neki az életben.”

A csoport tagjainak a szeme az emberen volt – nos, vajon elfogadja-e?

A férfi elmosolyodott, arca fénylett.

„Nagyon szépen köszönöm”, mondta. „Belenézek.”

Aljona nem tudja, hogy az ember megtartotta-e a szavát, de nem aggodik. Vajon a benzinkutas vágyakozik-e majd arra, hogy el is olvassa – ez már a Szentlélek gondja. A keresztény énekesek csoportja tehát, amit megtehetett, az az volt, hogy megajándékozta őt ezzel a traktatussal.

„Amikor Jézusról tesztek bizonyosságot, ne féljete, hogy fognak rá az emberek reagálni”, vélekedik Aljona.

„Gyakran lekicsinyeljük a Szentlélek erejét. Pedig nagyon hatalmas. Az emberek sokkal szívélyesebbek, mint hisszük, és szeretnek Jézusról hallani.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományainkkal a Zaokszkij iskolát támogatjuk, ahova Aljona is járt általános és középiskolába. Ezek az iskolák most külön épületet kapnak a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. A középiskola jelenleg az egyetemi termeket használja. Adományaitok segítenek az általános és középiskolás gyerekeknek abban, hogy saját tantermet kapjanak egy saját iskolaépületben.

A történettel kapcsolatban

- Keressétek ki Zaokszkijt Oroszország térképén. Moszkvától délre található. Mutassátok meg a térképen az útvonalat a fehéroroszországi Minszkbe.
- Nézzétek meg a You Tubeon az Aljonáról készült videoklipet: bit.ly/Alyona-ESD.

- A Facebook oldalunkon képeket tudtok letölteni: (bit.ly/fb-mq).
- Töltse le a missziós közleményeket és a rövid tényeket az Eurázsiai Divízióból: bit.ly/2021-EAD.

Missziós információk

- Az Orosz Föderáció a Nyugat-Orosz Unióból áll, amely hét egyházterületet foglal magába; a Keleti Unióból, amely három missziót ölel fel; valamint a Kaukázusi-Unióból meg a Távolkeleti Unióból.
- Oroszországban 640 gyülekezet és még 719 csoport hívó van, amely összesen 42 466 adventista hívót tesz ki az ottani egyházunkban. A 158 842 000 lakosú állam teljes népességéhez viszonyítva azt jelenti, hogy minden 3646 emberre jut 1 adventista hívő.

2021. január 9.

2. NYELVADOMÁNY

Anatolij Golovizin, 28 éves

Oroszország

A kazahsztáni Anatolij megígérte Istennek, hogy lelkészként fog dolgozni, mert Isten őt egy hosszantartó betegségből gyógyította meg, de esélye sem volt beiratkozni az egyetemre. Ő egy szegény falusi család szegénysorú, pénztelen gyermeke volt.

Anatolij munkát keresve kénytelen-kelletlen Oroszországba költözött.

Napokon át imádkozott: „Istenem, mit kívánsz tenni az életemmel?”

Ima közben Isten válaszát vélte hallani: „Tanulj nyelvtolmácsnak”.

Anatolij nevetett az ötleten. Nem volt jó nyelvérzéke. Sőt, a családjában is mindenki mérnökként dolgozott. Senki sem tudott idegen nyelveket. Nem feledkezve meg arról, hogy beiratkozik a nyelvvórákra, visszatért anyjához, a kazahsztáni Ushtoba városába.

„Anyá én nyelveket szeretnék tanulni, hogy tolmács lehessenek”, mondta Anatolij az édesanyjának.

Az anyja meglepődve vette tudomásul. „De fiam, te csak kazak és orosz nyelven tudsz”, válaszolta. „Az ilyen munka nem neked való.”

Ez az ötlet továbbra is fennmaradt Anatolij fejében, és édesanyja úgy döntött, hogy elmegy vele Taldikurga városba, amely a legközelebbi egyetemmel rendelkező város, ahol angol nyelvtanfolyamokat tartanak. Anatoli nem tette le a felvételi vizsgát az egyetemre, ezért édesanyjával együtt szomorúan tértek haza.

Anatolij azonban nem felejtette el az idegen nyelvek gondolatát. Egy nap egy fa alatt olvasta a Bibliát, és először jött rá, hogy az idegen nyelvek beszélésének képessége valójában a Szentlélek ajándéka. Ő akkor ezt olvasta: „Némelyiknek ugyanis bölcsességnek beszéde adatik a Lélek által; másoknak pedig tudománynak beszéde ugyanazon Lélek szerint; Némelyiknek: csodatévő erőknek munkái; némelyiknek meg prófétálás; némelyiknek pedig lelkeknek megítélése; másoknak nyelvek nemei; másnak pedig nyelvek magyarázása” (1Kor 12,8., 10.).

Anatolij meghajtott fejjel imádkozott: „Istenem, ajándékozzál nekem ilyen nyelvadományt.”

Egy hónappal később a vasúti sínek mentén sétált, amikor talált egy könyvet a földön az angol beszélgetés szintjére. Otthon kinyitotta a könyvet, és elkezdett egyszerű kifejezéseket olvasni angolul és oroszul. Két oldal elolvasása után becsukta a könyvet, és megpróbált emlékezni az olvasottakra – angolul. Meglepetésére minden szót megtudott ismételni angolul.

„Ez lehetetlen”, gondolta. „Ez fantasztikus.”

Kinyitotta a könyvet, és még tíz oldalt elolvasott. Becsukta a könyvet, átadta anyjának és azt mondta: „Anya, olvass fel bármit ebből a könyvből oroszul”, mondta.

Felolvasott néhány mondatot, és Anatolij lefordította őket angolra. Nagyon meglepte ez az esemény, és arra gondolt, vajon ez lenne a válasz az imában kért nyelvadományra?

Anatolij a szülővárosában angol nyelvtanfolyamokra iratkozott be, és két hónap alatt elérte a középszintet. Aztán egy görögdinnyét szüretelő mezőre ment dolgozni. Első laptopját a szántóföldi munkával megszerzett pénzből vásárolta meg. Egy ideig még a földeken dolgozott, hogy a pénzből internetet és mobiltelefont is vásároljon. Ezekkel az eszközökkel, online, megtanult angolul.

A következő évben beiratkozott arra a nyelvi szakra, amelynek felvételi vizsgáján korábban elbukott. Ezúttal kiváló minősítéssel tette le a felvételi vizsgát. Angol tudása olyan jó volt, hogy az egyetemi kar országos angol nyelvű versenyre küldte Anatolijt.

A kar dékánja, aki kritizálta Anatolijt, amiért szombaton nem járt órákra, megváltoztatta véleményét róla, amikor megtudta, hogy Anatolij a versenyen második helyezést ért el és még 200 USD összegű jutalmat is kapott mellé.

„Menj szabadon a templomba!”, mondta a dékán. „Azaz, én is veled megyek.” És így is tett.

Anatolij két nyelven érettségizett, és angol meg török nyelvből kapott diplomát.

De nem állt meg az orosz, a kazak, az angol és a török nyelvismerteknél. Spanyolul is megtanult egy kirgizisztáni adventista iskolában való, négy hónapos tartózkodása alatt.

Ezt követően az egyházi vezetők Argentínába küldték, hogy javítsa spanyol nyelvtudását. Ő pedig ott még portugálul is megtanult. Visszatérve, tolmácként és idegen nyelvek fordítójaként kapott munkát a kazahsztáni templomban, és ezt a szolgálatot végezte a következő három évben.

Aztán valóra vált az álma. Kilenc évvel az után, hogy megígérte, lelkészként fog Istennek szolgálni, a Zaokszkij Adventista Főiskolára küldték.

Anatolij úgy véli, hogy a nyelvek ajándéka, csakúgy, mint a Lélek egyéb ajándékai, nem csak az Apostolok Cselekedeteiben írt szavak, amelyek csak az első keresztény egyházra vonatkoztak.

„Isten ma ugyanaz, mint tegnap”, mondja. „Ha kérjük az Ő ajándékait, akkor nekünk adja őket. Miért nincsenek közöttünk a Lélek ajándékai? A válasz egyszerű, mert nem kérjük őket.”

Egy barátom egyszer elmondta Anatolijnak, hogy soha nem kapott ajándékot a Szentlélektől. Anatolij megkérdezte tőle, kérte-e valaha Istentől. Anatolij kérdését megdöbbenve figyelte, majd azt mondta: „Nem, soha nem kérdeztem.”

Anatolij azt tervezi, hogy visszatér Kazahsztánba, és az érettségi után lelkészként Istent szolgálja.

„Képzeljétek el, volt egyszer egy szegény kazah fiú, aki ennyi idegen nyelvet megtanult. Isten csodálatos.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok egy részével a zaokszkij-i iskola felépítését támogatjuk, a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelenek használni. Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban és saját tantermeikben részesüljenek oktatásban. Köszönjük, a nagylelkű adományaitokat.

A történettel kapcsolatban

- Mutassátok meg Zaokszkijt Oroszország térképén. Ez a város Moszkvától délre található. Mutassátok meg a világtérképen Kazahsztánt, Kirgizisztánt és Argentínát.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós információkat és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD.

2021. január 16.

3. ÚJ EGYÉNISÉG

Andrej Abramjan, 22 éves

Oroszország

Tizenöt éves koromban a nyarat ökölvívó-edzésekkel töltöttem. Egyszer, amikor ismét otthonról utaztam oda, ahol edzettem, eszembe jutott egy gondolat: „Te beteg vagy!”

Erre a gondolatra csak vállat vontam. Otthon egyre depressziósabb lettem. Megkértem a szüleimet, vezessenek el egy pszichológushoz. Időközben rájöttem, hogy akkor talán kiközösítenének az iskolából, azt gondolva, hogy elmebajos vagyok. Nem mentem el a tanácsadásra.

Két héttel később ismét egy nyugtalanító gondolat támadt a fejemben: „Két hónap múlva meghalsz”.

Egyre rosszabbul éreztem magam. Az életem teljesen elvesztette az értelmét. A környezetemben mindenki azt hitte, hogy csak mások figyelmét akarom felkelteni; de nagy bajban voltam, és senki sem hitt nekem. Nem tudtam rájönni, mi folyik itt.

„Rendben van”, mondta a nagymama, aki azt hitte, hogy hormonális változásokon megyek keresztül. „Gyorsan befejezem a hajvágást.”

„Meghalok”, mondtam.

A nagymama azt hitte, hogy ismét csak magamra akarom hívni a figyelmüket, de én valójában öngyilkos akartam lenni, csak nem volt hozzá bátorságom. Amikor a nagyanya befejezte a hajvágást, leült. Anyám a közelben ült. A széken maradtam, és a plafont bámulva csendesesen imádkoztam: „Isten, ha létezel, segíts nekem.”

Semmi sem történt.

Nagy kedvem lett volna hozzá, hogy elmenjek a fürdőszobába és ott végezzek magammal.

Abban a pillanatban a plafontól lefelé áradó fénysugárra lettem figyelmes, mintha villám lett volna. A fény behatolt a mellkasomba. Leírhatatlan, amit akkor éreztem. Nagyon kellemes volt. Az egész egy örökkévalóságnak tűnt, habár csak a másodperc töredéke volt.

Felugrottam a székről és felkiáltottam: „Dicsőség Istennek! Isten meggyógyított!”

Anya és a nagyanya nem látták a világoosságot, és zavartan néztek rám.

„Nyugodj le”, bízott a nagyanya. „Minden rendben lesz.”

Nagy lelkesen öleltem át édesanyámat. Úgy éreztem, mintha hetek óta nem láttam volna.

„Isten meggyógyított”, mondtam.

Odafutottam az ikertestvéremhez, Vadimhoz, aki a számítógépen csinált valamit. Beszéltem neki a világoosságról. „Isten meggyógyított”, mondtam.

Persze nem hitt nekem, úgy vélte kitaláltam a történetet. A nagyanya azt gondolta, hogy elmebeteg lettem.

Rájöttem, hogy már majdnem az öngyilkosság határán voltam, de Valaki megmentett. Ebben a pillanatban jöttem rá, hogy Isten létezik. Ekkor kezdődött el a hosszú utazásom Jézushoz.

Ma lelkipásztornak tanulok a Zaokszkij Adventista Egyetemen. A családom is boldog. Azt mondják, hogy teljesen más egyéniség lettem.

Hiszem, hogy Isten az, aki gyógyulást hozott az életembe, és attól kezdve más személy vagyok. Kiáltottam hozzá, és Ő meghallgatott engem. Dicsérem Őt, mert Ő olyan Isten, aki meghallgatja és megválaszolja az imákat.

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok támogatásával új iskolaépületet emelnek fel a zaokszkiji egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetem termeit használja. Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban részesüljenek oktatásban. Köszönjük, hogy elhozzátok és átadjátok nagylelkű adományaitokat.

A történettel kapcsolatban

- Kérjétek meg valamelyik atyafit, hogy első személyben olvassa fel vagy adja elő ezt a történetet, tapasztalatot.
- A Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq) képeket tudtok letölteni a történethez.
- Letölthetitek még a missziós információkat és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD.

Missziós információk

- Az oroszországi adventizmus laikus missziós mozgalomként kezdődött, amelyet 1870-ben Oroszországból az Egyesült Államokba emigrált német gyarmatosítók indítottak. Az adventizmusra való áttérés után német nyelvű adventista kiadványokat kezdtek küldeni oroszországi rokonaiknak és barátaiknak.
- Az 1930-as évek elejének „üldöztetései” során Oroszországban sok adventista igehirdetőt és egyháztagot letartóztattak és üldöztek, gyakran vádemelés nélkül. A megmaradt prédikátoroktól megfosztottak minden állampolgári jogot, megtagadták tőlük a nekik kijáró ételt, és a gyermekeiknek megtiltották az iskolába járást. Ezenkívül az igehirdetők kénytelenek voltak fizetni a jövedelmüket gyakran meghaladó „szakmai díjat”, ami arra kényszerítette őket, hogy elhagyják munkahelyüket.

Rövid tények

- Oroszország oly nagy, hogy 11 időzónát ölel fel.
- Oroszország utat nyitott az űrutazás előtt. Noha az Egyesült Államok volt az első ország, amely 1969-ben embert küldött a Holdra, a szovjetek 1957-ben indították el az első keringő

műholdat a Föld körül, és 1961-ben hajtották végre az első emberrel végzett űrrepülést. Oroszország az első ország, amely űrszondát küldött a Vénuszra és a Marsra, valamint az első ország, amely „emberlakta” űrállomást létesített.

2021. január 23.

4. BARÁTKOZÁS ISTENNEL

Mása, 17 éves

Oroszország

Amikor Mása 5 éves volt, a nővére szövetséget kötött Istennel a szibériai Novokuznyeckben.

Mása figyelmesen szemlélte a medencébe „belemártott” nővérét. Hallotta, ahogy a prédikátor és a hívők örülnek ennek az eseménynek. A keresztséget egy csodálatos eseménynek tartotta, és egész évben azon gondolkodott.

Amikor 6 éves lett, úgy határozott, hogy már elég nagy ahhoz, hogy megkeresztelkedhessen.

„Szeretnék megkeresztelkedni”, mondta édesanyjának.

De aztán mást gondolt. Talán 6 év túl korai a megkeresztelkedéshez, a 10 éves kor sokkal jobban hangzott. Mása úgy döntött, hogy megvárja, míg 10 éves lesz.

Múltak az évek. Amikor közeledett a 10. születésnapja, eszébe jutott az elhatározása, és a lelkipásztorhoz lépve így szólt: „Szeretnék megkeresztelkedni”.

A prédikátor örült Mása döntésének, és meghívta őt a keresztlendők osztályába, ahol még nyolc gyerek tanulmányozott. Mindez nagyon érdekes volt. Amikor azonban Mása 11 éves lett, a lelkipásztort áthelyezték egy másik gyülekezetbe.

Az új prédikátor viszont nem akarta megkeresztelni a lányt: „Sajnálom. Még túl fiatal vagy”.

Mása jócskán csalódott. Egy ideig szóba se akart állni a lelkipásztorral.

Amikor betöltötte a 12. életévét, elhatározta, hogy ismét próbálkozik és megkérdezi. A prédikátor beleegyezett, és meghívta a lányt,

hogy csatlakozzon a keresztelendők osztályához. Mása 4 hónapon át járt az osztályba, de valami oknál fogva többé nem vonzotta. Csak az járt a fejében, hogy mióta várta már, hogy megkeresztelkedessen, a prédikátor meg elutasította. Többé már nem járt a keresztelendők osztályába, sőt azon gondolkodott, hogy a gyülekezetbe se akar többé járni.

A gyülekezeten kívül Mása nem élvezte az iskoláját, se az életét. Nem volt sok barátja. A jövő homályosnak tűnt a számára.

Egyik alkalommal az édesanyja megkérdezte a lányt, volna-e kedve a Zakoszkij adventista bentlakásos iskolában tanulni? Új kezdetre vágyott, új emberekkel, ezért elfogadta a javaslatot.

A nyár folyamán, még az iskolaév kezdete előtt végre megkeresztelkedett. A nyári tábor idején észrevette, hogy ő volt az egyetlen tizenéves lány, aki még nem volt megkeresztelve. Így végül tehát 16 éves korában lett megkeresztelve. A keresztség után az élete azonban nem változott meg. Olyan személy volt, mint korábban is.

Az első pár hónapban a zakoszkij-i iskolában nagyon magányos volt. Mása nem igazán tudta, hogyan tehet szert barátokra. Szomorú volt. Az ugyanazon egyetem területén található Zaokszki Egyetem teológiai hallgatója észrevette a lány magányosságát, és hozzá lépett, majd így szólt: „Isten ismeri a szükségleteinket. Ő mindig közel van, és beszélhetünk vele, mint barátunkkal.”

Másának nem voltak közeli barátai, ezért úgy gondolta, megpróbál megbarátkozni Istennel. Talált egy csendes helyet, és kitérta szívét Istennek.

„Bocsáss meg, hogy már hosszú idő óta nem beszélgettem Veled”, mondta sírva. „Sajnálom, hogy nem ismertelek meg. Tévedtem, amikor megharagudtam a lelkipásztorra, aki nem akart megkeresztelni.”

S ahogy itt imádkozott, béke töltötte el a szívét. Életében először érezte úgy, hogy Isten közel van hozzá.

Ettől a pillanattól kezdve más lett az élete. „Korábban mindig hiányoztak a barátok, de most igaz Barátra találtam Jézusban, és nem is kell Őt keresnem, amikor beszélgetni akarok Vele.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok egy részével a zaokszkiji iskola felépítését támogatjuk, a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelen használni.

Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban részesüljenek oktatásban.

A történettel kapcsolatban

- Letölthetitek a képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq)
- Mása teljes neve nem jelentethető meg, mert még kiskorú.

Rövid tények

- A Babuska egy üreges, fából készült baba, amely szétnyitható, és amelyben ugyanaz a baba van, de kisebb; a másikban pedig még kisebb, stb.. Általában az egész csomagolásban 6 ilyen fa-baba található. A baba alakja hengeres, színes díszítéssel. Általában egy falusi lányt ábrázol, népviseletben. De politikai alakokat, vagy mesealakokat ábrázoló babuskák is vannak.
- A hagyományos orosz konyha sokszínű, tükrözve az ország nagy területét. A konyha főként a szélsőséges éghajlati viszonyok között élő embereknek szánt ételekre épül, sok húsfehérjével és szénhidráttal különböző gabonafélékből, mint amilyen a rozs, az árpa és a búza. Zöldség-, hús- és hallevesek meg pörköltök vannak túlsúlyban. Az elmúlt évszázadokban sok kulináris technikát importáltak külföldről, és adaptáltak az orosz konyhához.
- A 20. század folyamán, különösen a szovjet években, Oroszország számos nemzetközileg elismert balett-táncos bölcsője volt, köztük: Ana Pavlova, Vaclav F. Nyizsinszkij, Maja Mihajlovna Pliszeckaja, Rudof Nurejev és Mihail Barisnyikov.
- A szibériai Bajkál-tó a világ legnagyobb tava 23615 m³ vízzel. Ez a világ ivóvízforrásainak majdnem 1/4-e. Legmélyebb részén eléri az 1642 métert, s ezzel a világ legmélyebb tava.

2021. január 30.

5. IVÁN ÉLETÉNEK LEGNAGYOBB NAPJA

Iván Saronov, 27 éves

Oroszország

Iván élete tökéletesnek látszott, egészen 22 éves koráig.

Először nagy vitát folytatott édesanyjával a szülővárosában, az oroszországi Kazanyban tett látogatása során. Aztán meg a gazdája kidobta a lakásból, amelyet egy kazanyi egyetem közelében bérelt. Aznap délután megbukott az egyetemi vizsgán. Szintén még aznap, valamivel később a rendőrök megállították, amikor édesanyja háza felé tartott, és megállapították, hogy már volt egy ki nem fizetett bírsága gyorsajtás miatt.

„Nem akarta kifizetni a bírságot”, mondta a rendőrtiszt. „Most bíróság elé állítom.”

A rendőr megtartotta Ivan vezetői engedélyét, és azt mondta neki, hogy kövesse őt a bíróságra. A bíróságon a rendőr ismertette a bíróval Iván ügyét. A bíró szigorúan tájékoztatta Ivánt, hogy két lehetősége van:

- azonnal fizessen ki két bírságot, vagy
- 15 napra börtönbe kerül.

Iván nem tudta elhinni, hogy ez mind vele történik. Miközben beszélt hozzá a bíró, a végidő és az ítéletnap képei rajzolódtak ki Iván elméjében.

„Ha nem térek meg, és nem fordulok ismét Istenhez, az ítélet napján rossz oldalon fogok állni”, gondolkodott.

Iván nem keresztény otthonban nevelkedett, de hitt Istenben. Ő még suttyó gyerek volt, amikor az édesanyja megkeresztelkedett a Keresztény Adventista Egyházban, és Iván is egy évig eljárt az adventista kiscsoport tanulmányozásaira. De miután beiratkozott az egyetemre, lassan elfeledkezett Istenről.

Most ott állt a bíró előtt, s jó, hogy volt pénze kifizetni mind a két bírságot. Miután visszakapta a hajtási engedélyét, figyelmesen vezetve hazament az édesanyjához.

Egy napra rá nagyon belázasodott, s a következő három napot az ágyban töltötte, és nagyon rosszul érezte magát. Kinyitotta a Bibliát

és a következő igehelynél állt meg a tekintete: „Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.” (Máté 6,33)

Jézus szavai szíven találták. Erre a bibliaversre még soha nem talált rá. Rájött, hogy a tanulmányait, sőt a családját is Isten elé helyezte. S habár még mindig magas láza volt, szeretett volna kimenni a házból és találni egy magányos, csendes helyet, ahol elbeszélgethet Istennel. Talált egy csendes helyet a folyó mellett.

Ott megnyitotta és kiöntötte a szívét Istennek. „Szeretnék visszatérni Hozzád”, imádkozott. „Kérlek, legyél itt, mellettem.”

Ettől a pillanattól kezdve János mindenekfelett Istent helyezte az első helyre az életében. Sokat imádkozott. Reggel és este olvasta a Bibliát. Elolvasta a „Tapasztalatok és látomások” című könyvet és Ellen White más írásait. Megkeresztelkedett, majd a gyülekezet ifjúsági vezetője lett.

Mielőtt átadta volna szívét Istennek, nagy sikerű fitness klubot szervezett Kazányban. A városi tisztviselők észrevették az elkötelezettségét, és felkérték, hogy szervezzen nyilvános gyakorlatokat a helyi ünnepek idején. Még a helyi újságok is beszámoltak róla.

Most abbahagyta a munkát abban a fitness klubban, és újat alapított, amely csak gyerekekkel működött. Hamarosan húsz gyerek volt edzésen, akikkel ingyen gyakorolt a parkban. A gyerekek észrevették, hogy Iván szereti Jézust, és elkezdtek kérdéseket feltenni neki. Egy 16 éves lány elkezdett járni a gyülekezetbe.

Miután befejezte az egyetemet és diplomás mérnök lett, úgy érezte, hogy Isten hívja őt a teológiai egyetemre, hogy aztán lelkipásztorként dolgozzon érte.

Beiratkozott és beköltözött a Zaokszkij Adventista Egyetemre, ahol most harmadéves teológiai hallgató. Minden nyáron Kazányba megy, hogy eddzen a gyerekekkel, hogy testileg fittek legyenek. Olyan tevékenységeket szervez a helyi környezetben, mint például a város utcáin lévő szemét eltakarítása.

Ivánnak nincsenek rossz emlékei az öt évvel korábbi események kapcsán. „Akkor nagyon rossz napom volt, de most már tudom, hogy valójában ez volt életem legjobb napja, mert Isten arra használta fel, hogy megmentsen.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok egy részével a zaokszkij-i iskola felépítését támogatjuk, a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelen használni.

Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban részesüljenek oktatásban. A bentlakásos iskola diákjai között van az a lány is, aki Iván fitnessklubján keresztül jött a gyülekezetbe. Köszönjük, hogy nagylelkű pénzeszközök adományozását tervezték.

A történettel kapcsolatban

- Keressétek meg Zaokszkijt Oroszország térképén. Moszkvától délre található. Kazányt is mutassátok meg.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- Letölthetitek még a missziós információkat és a rövid tényeket is: bit.ly/2021-ESD.

Rövid tények

- 1885-ben III. Sándor cár megrendelt a pétervári Peter Carl Faberge ékszerésztől egy aranytojást, amelyet a húsvéti ünnepek alatt a feleségének, Máriának kívánt ajándékozni. Az aranytojás kinyitható volt, és volt benne egy kis arany tojássárgája, amely szintén kinyílt, és amelyben egy kis arany kakas volt, benne pedig a császári korona gyémántokból készült mása. Máriának annyira megtetszett ez az ajándék, hogy Sándor cár Fabergét nevezte ki hivatalos császári ötvössé. Minden évben készített egy újabb és még jobban díszített tojást Mária számára. III. Sándor cár 1894-ben bekövetkezett halála után a fia, II. Miklós folytatta ezt a hagyományt, miszerint édesanyjának, valamint a feleségének, Alexandrának is aranytojást rendelt. Az összesen 52 aranytojásból 46 máig megmaradt.

2021. február 6.

6. AZ ÉLETALAKÍTÓ BALESET

Olga Nosin, 34 éves

Oroszország

A közlekedési baleset teljesen megzavarta Olga és Roman nyaralását a Fekete-tengeren.

Egy fiatal házaspár, amely akkor csak három éves házas volt, a tengeri városok között közlekedett, amikor Roman kihagyta az egyik letérőt az útról. Lassított és félköríves manővert hajtott végre az út közepén. Akkor az úton lefelé haladó fehér Mercedes oldalról belefutott a Volkswagenjükbe. Az autójuk megfordult a tengelye körül, ami egy egész örökkévalóságnak tűnt a számukra. Végül, amikor megállt, láthatták, hogy az összes ablak betört és az ajtó behorpadt. Olga és Roman kikászálódtak az autóból a törött első ablakon keresztül. Egyetlen hajsza nekik sem görbült meg, de az autó hatalmas károkat szenvedett.

Megnézték a másik kocsit. Az az autó is eléggé megrongálódott, de a sofőr jól volt.

Jött a közlekedési rendőrség és Romant tartotta felelősnek a balesetért. Roman a fejét a tenyerébe temette.

„Több évbe telik, mire megtérítjük a Mercedes kárát”, motyogta.

Olga is ekkor fogta csak fel, hogy ez valójában egy nagyon költséges baleset. Roman csak az alapvető biztosítással rendelkezett, ami egyáltalán nem fedezte az autójavítási költségeket. Olga elsétált a közeli szőlőskertbe. Ott letérdelve imádkozott: „Uram, segíts rajtunk”. Kinyitotta a szemét, és felállt. A kocsit roncsa még mindig az úton állt.

A másik autó sofőre, Musza durván beszélt Romannal. „Add ide a dokumentumaidat. Fizessed meg nekem az autón esett kárt, s akkor visszaadom neked a dokumentumokat”, mondta.

Roman odaadta a hajtási engedélyét, miután a rendőrség befejezte papírjait. Valaki elment Muszáért.

Roman és Olga nem folytathatta útját. Amíg a vontatóra vártak, a szőlőbe mentek beszélgetni.

Az elmúlt hetekben feszültségek mutatkoztak kapcsolatukban, és most az érzelmek a felszínre jutottak.

Olga rájött, hogy már majdnem elváltak. A pár ekkor bocsánatot kért egymástól és Istentől.

Aznap este Olga és Roman a nyílt ég alatt, a tenger mellett töltötte az éjszakát. Reggel Musza felhívta őket telefonon, és meghívta őket magához. Volt neki még egy másik autója, és a következő héten azzal vitte őket rendezni a biztosítási és egyéb jogi papírokat. Meglepődött, amikor megtudta, hogy Olga és Roman nem fogyasztanak húst. De még ennél is jobban meglepődött, amikor meghallotta, hogy alkoholt se isznak.

„Hát, önök bizony különös emberek”, mondta. „Kik önök?”

„Adventista keresztények vagyunk”, válaszolta Olga.

„Most nem tréfálok”, folytatta Musza. „Önökön kívül még csak egyszer találkoztam adventista keresztényekkel.”

Az is kiderült, hogy Musza nem volt keresztény, sőt, két felesége is volt. Megvallotta nekik, hogy lelkiismeret-furdalása van. Elmondta, hogy a második feleségét, csak néhány nappal a baleset előtt, művi vetélésre kényszerítette.

„Ez a baleset bizonyára Isten büntetése rajtam”, jelentette ki Musza.

Szerette az autóját, amelyet egy héttel a baleset előtt vett.

Olga és Roman felhívták az otthoni barátait, Zaokszkijban, hogy adjanak nekik kölcsön pénzt a kár megtérítésére. A következő három napban összegyűlt a pénz, de a barátok továbbra is hívogatták őket, hogy pénz vagy más segítséget ajánljanak fel nekik.

Musza meghallotta az egyik telefonbeszélgetést és sírni kezdett. „Gazdag vagyok”, mondta. „Nagyon sok ismerősöm van. Sok embernek segitettem rengeteg pénzt keresni, de egyik barátom sem hívott fel, hogy jól érzem-e magam a baleset után. Te szegény vagy, és nincs semmid, de a te barátaid aggódnak érted.”

A hét végén a pénzt átadták Muszának, és ő visszaadta Roman hajtási engedélyét. Kijelentette, hogy néhány napra egy másik városba kell mennie – ugyanabba a városba, ahol Olga és Roman akart nyaralni. Felkínálta hát nekik, hogy legyenek a vendégei.

Olga és Roman a következő két napot a legfényűzőbb házban töltötte, amelyben valaha is volt. Ezt követően vonattal visszamentek Zaokszkijba.

A következő év nagyon nehéz volt a számukra, mert vissza kellett fizetniük a kölcsönöket. Olga azonban hálás Istennek a baleset

tért, mert ez mentette meg a házasságukat. Miközben hálákat adott Istennek, fizetésemelést is kapott, de Roman is új álláshoz jutott, ahol nagyobb fizetése volt. Egy év alatt vissza tudták fizetni az összes tartozásukat.

„Soha nem akartunk semmit, de Isten mindig mindent biztosított, amire szükségünk volt.”

Olga a Zaokszkij keresztény iskola első diákjai között volt, amikor 1993-ban beiratkozott az általános iskola első osztályába. Az általános és a középiskolát befejezve a Zaokszkij Egyetemet is elvégezte és lediplomázott.

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok egy részével a zaokszkij-i iskola felépítését támogatjuk, a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelen használni.

Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban részesüljenek oktatásban.

A történettel kapcsolatban

- Nézzétek meg Olgát a You Tube-on: bit.ly/Olga-ESD.
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon (bit.ly/fb-mq).
- A missziós jelentéseket és a rövid tényeket itt tölthetitek le: bit.ly/2021-ESD.

Rövid tények

- Lev Tolsztojt és Fjodor Dosztojevszkijt sok irodalomkritikus a koruk legnagyobb írójának tartja.

2021. február 13.

7. ISKOLA HELYETT GYÜLEKEZET

Jelena, 16 éves

Oroszország

Az oroszországi Dmitrovgradban a tizenegy éves Jelenának egyik szombat délután az iskolából hazafelé menet hirtelen eszébe jutott, hogy azelőtt szombatonként gyülekezetbe jártak.

Régóta nem gondolt a gyülekezetre, és nem tudta, hogy miért gondolkodik most rajta. Most azonban megtelt a szíve a gyülekezetbe járás szokatlan vágyával. Mobiltelefonján felhívta az édesanyját.

„Anya, emlékszel, hogy szombatonként azelőtt gyülekezetbe jártunk?”, kérdezte. „Elmehetek most?”

„Természetesen”, válaszolta az anyja. „Nem is kell kérdezned?”

Jelena éppen az igehirdetésre ért oda. Beosont az imaház hátsó padosorainak egyikébe és elkezdte hallgatni.

Az igehirdetés után összetalálkozott a hajdani szombatiskolai tanítónőjével.

„Gyere el máskor is”, mondta a tanító nénije.

Jelena szégyellősen mosolygott. Szeretett volna ismét eljönni.

Szülei elváltak, amikor kicsi volt, különben öt éves koráig velük együtt járt az imaházba. Hogy a szüleinek ne kelljen találkozniuk a gyülekezetben, inkább elmaradtak. Jelena a hét hat napján iskolába járt, hétfőtől szombatig.

Amint a tanítás a következő szombaton, 13 óra körül véget ért, Jelena azonnal elment a gyülekezetbe. Nem értette ugyan a prédikációt, de megpróbálta elmagyarázni magának. Tetszett neki az érzés, hogy abban a gyülekezetben volt, ahová kislányként járt. Szeretett a többi gyerek között lenni.

Egy idő után hiányozni kezdett az óráról, hogy korábban érkezessen a gyülekezetbe. Eltelt egy hónap, és nővérét, Okszanát is meghívta, hogy csatlakozzon hozzá szombatonként. Okszana 13 éves volt, és beleegyezett, hogy együtt menjenek imaházba. Aztán az anya észrevette, hogy Jelena és Okszana imaházba járnak, és ő is csatlakozni kívánt hozzájuk.

Azonban a gyülekezetből néhány gyermek a szüleivel valahová elköltözött, és nem jártak tovább. Ezután Jelena anyja is elmaradt a gyülekezetből. Jelena pedig szombatonként gyakran kimaradozott.

Az egyik hívő észrevette, hogy Jelena nem jár rendszeresen, ezért megkérte, hogy segítsen neki szombatonként az imaterem kihangosításában. Beleegyezett, és most minden szombaton rendszeresen elmegy, mert segítenie kell.

Időközben a Bibliát is elkezdte olvasni, meg Ellen White könyveit. Különösen „A nagy küzdelem” tetszett neki.

Látva, hogy Jelena szeret a szombatiskolában, és hogy felnőtt hívőkkel is összebarátkozott, Jelena édesanyja ismét elkezdett járni a gyülekezetbe.

Az egyik szombati úrvacsora után az anya Jelena felé fordult, és komoly kérdést tett fel neki: „Szeretnél keresztelkedni?” Jelena időközben már gondolkodott rajta, ezért az édesanyja kérdésére igennel válaszolt.

Jelena csatlakozott a keresztelendőök osztályához és elkezdte tanulmányozni az alapvető igazságokat. A keresztelő medence vize nagyon hideg volt, de ez nem zavarta meg az öröm melegét, amelyet érzett, amikor a keresztség alkalmával kijött a vízből. Ekkor hozta meg élete legjobb döntését: átadta szívét Istennek.

Jelena aztán már soha többé nem járt szombaton az iskolába. Az anyja ugyanis levelet írt az igazgatónak, melyben megkérte, hogy mentsék fel Jelenát a szombati tanítás alól, hogy a lány szombatonként Istent dicsőíthesse. Az iskola eleget tett a kérésüknek, de Jelenának be kell pótolnia a szombati anyagot, hogy továbbra is jó osztályzatokat kaphasson.

Ma már nincs gondja a szombati iskolába járással. Az adott iskolaévet követően Jelena tudomást szerzett a zaokszkiji keresztény bentlakásos iskoláról, amely a szülővárosától 1000 km távolságra van.

Nem tudta volna fizetni a tandíjat, ám a gyülekezet egyik híve felajánlotta, hogy támogatja. Jelena ma 16 éves, és a 11. osztályba jár.

„Csodálatos ezen a helyen tanulni. A tanárok kedvesek és segítenek a tanulásban. Nagyon örülök, hogy szombatonként nincsenek óráink.”

Ebben a negyedévben a 13. szombati adományok egy részével a zaokszkiji iskola felépítését támogatjuk, a Zaokszkij Adventista Egyetem területén. Az iskola jelenleg az egyetemi hallgatók tantermeit kénytelen használni.

Adományaitok segítenek a gyermekeknek abban, hogy a saját iskolájukban részesüljenek oktatásban.

Köszönjük a 13. szombati nagylelkű adományaitokat. Kérünk beneteket, imádkozzatok az itt tanuló gyerekekért.

A történettel kapcsolatban

- Jelena teljes neve nem jelenthető meg a Távoli hírekben, mert még kiskorú.
- A Jelenáról készült videót itt nézhetitek meg: bit.ly/Yelena-ESD
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq).
- A missziós jelentéseket és a rövid tényeket itt tölthetitek le: bit.ly/2021-ESD

Rövid tények

- A néptáncok az orosz kultúra jelentős részét képviselik. Az egyik leghíresebb a kozák „Kazacsok” - guggolós tánc, amelyben a férfiak egyenes felsőtesttel, guggolással egybekötött oldalsó rúgásokat tesznek a lábukkal, a zene ritmusára. A zene általában nagyon gyors, és a táncosoknak erős lábakkal és jó egyensúllyal kell rendelkezniük.
- A IX. – XI. századig, ahol ma Oroszország van, ott akkoriban a „rusz” törzshöz tartozó vikingek éltek, vagy, ahogy akkor hívták őket: varégek.

2021. február 20.

8. AZ ORVOS IS CSODÁLKOZOTT

Ana Kizsnyakova, 32 éves

Oroszország

A 16 éves Ana, aki egy távoli kelet-oroszországi faluban élt, mindennél jobban szerette volna, hogy nekik is legyen otthon Internetjük.

Ez 2003-ban történt, s Ana akkor nem akarta nélkülözni ezt az új jelenséget.

Egyik szombat reggel a szülei elhatározták, hogy elviszik Anát abba a boltba, ahol megvásárolhatja a modemet. A szülei nem voltak adventisták. Ana azonban, miután a nagyanyja révén megismerte Jézust, egy évvel korábban megkeresztelkedett. Tudta, hogy nincs rendben a szombati vásárlás, de annyira szerette volna, hogy nekik is legyen Internetjük a házban.

Az utolsó dolog, amire emlékszik, az volt, hogy kiment a házból és beült az autóba.

Később a nagyanyja mesélte el neki, hogy mi történt.

Az apa túl gyorsan hajtott a csúszós téli úton. Egy ponton elvesztve a kormány feletti uralmát, áttértek a szomszédos sávba, és közvetlenül ütköztek a szembejövő teherautóval. A szülei belehaltak a sérüléseikbe, a kamionsofőr pedig lábtörést szenvedett. Ana kórházba került. Kómába esett. Az orvosok úgy vélték nem fogja túlélni.

A nagyanyja böjtölt és imádkozott, és a gyülekezet híveit is megkérte, hogy csatlakozzanak hozzá az imáikban. Három nap múlva, az orvos legnagyobb csodálkozására, Ana visszanyerte eszméletét és hamarosan felépült. Két hónap múlva már ismét járhatott iskolába, és befejezhette a 11. osztályt, a saját osztálytársaival.

A nagyanyja Anához költözött a Novosahtyinszk (Tengermelléki régió) faluban levő családi házba, hogy testi-lelki támasza legyen.

Ana azonban sötét bánatba süllyedt, és magát okolta szülei haláláért. Nem hibáztatta Istent. Tudta, hogy Ő nem okozza senki halálát. De azt is tudta, hogy helytelen szombaton vásárolni. Szerette volna, ha azt mondhatta volna a szüleinek, hogy aznap maradjanak otthon. Az Internet várhatott volna szombatzárásig. Önmagát hibáztatta a halálukért.

A sötét büntudat elkísérte Anát az egyetemre, amely Vlagyivosztk kikötővárosában volt. Igaz, hogy eljárt az ottani adventista gyülekezetbe, de nem minden szombaton. Azonban elég gyakran ahhoz, hogy a nagymamája boldog legyen. Ana tudatában volt annak, hogy nem él istenfélő életet, és a büntudata ezzel is csak nőtt.

A nagyanyja naponta felhívta Anát telefonon.

„Olvastad már ma a Bibliát?“, kérdezte gyengéden a nagyanyja.

Amikor Ana igennel válaszolt, akkor a nagyanyja megkérdezte, hogy konkrétan mit olvasott. „És imádkoztál is?“, faggatta tovább. „Ne felejts el imádkozni.“

A nagyanyja megkérte Anát, hogy ossza meg vele a kételyeit és a problémáit, majd telefonon át imádkozott érte.

Az egyetemen megismerkedett egy adventista tanárral, aki segített neki a házidolgozatok elkészítésében. A tanár is imádkozott érte, sőt, a gyülekezetet is megkérte, hogy ők is imádkozzanak Anáért.

Anának eszébe jutott a keresztsége, és megkérte Istent, hogy bocsásson meg neki.

„Látom, hogy az életem rossz úton halad. Tisztában vagyok vele, hogy sötétségben élek. Nélküled az élet üres. Segíts nekem, hogy jó barátokat szerezzek a gyülekezetben. Tegyéld kedvessé, nyitottá. Segíts, hogy ne felejtsek el imádkozni és Bibliát olvasni.”

Elkezdett rendszeresen beszélgetni Istennel. Elolvasta „A nagy küzdelmet”, amit a nagyanyjától kapott. Belátta, hogy mily nagy nehézségekkel kellett szembenézniük még az olyan nagy reformátoroknak is, mint Luther Márton. Megértette, hogy Isten a legnagyobb bűnösöknek is megbocsát. Ana idővel lemondott a rossz szokásairól.

Ana aztán már rendszeresen felhívta a nagyanyját, sokszor nem is várva, hogy a nagyanya hívja.

Növekedett hitben, és boldogan járt az Istennel való szombati barátkozásokra. Elfogadta, hogy Isten megbocsátotta a bűneit, és többé már emlékezni se akart rájuk. Nagy teher esett le a szívéről.

Ana ma 32 éves és egyetemi tanárként dolgozik. A gyülekezetben a cserkészek vezetője, és a gyülekezet titkárnője. Azt nem tudja, hogy mi oknál fogva történt a baleset, de már nem hibáztatja magát emiatt.

„Sokan mondták már nekem, hogy a baleset nem miattam történt, azt azonban tudom, hogy semmi sem történik véletlenül. De még ha véletlenül történt is, a tény áll, hogy szombaton történt. Még ma is elgondolkodok néha azon, hogy mi lett volna ha... De tény az, hogy a baleset megtörtént, és megváltoztatta az életemet. A baleset előtti és utáni életem sok mindenben különbözik.

Ana hálás a nagyanya imáiért, aki most 80 éves, és a többi hívőnek is köszöni, hogy imádkoztak érte. Hozzájárultak ahhoz, hogy megváltozzon az élete.

„Tudom, hogy számos problémám megoldódott a gyülekezeti testvéreim imáinak köszönhetően. Isten nélkül semminek sincs értelme.”

A három évvel korábbi 13. szombati adományaitoknak köszönhetően Ana vlagyivosztoki gyülekezete új imaházépületbe költözhetett. Köszönjük, hogy nagylelkű missziós adományaitokkal és imáitokkal támogattátok a vlagyivosztoki Keresztény Adventista Gyülekezetet.

A történettel kapcsolatban

- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq).
- A missziós jelentéseket és a rövid tényeket itt tölthetitek le: bit.ly/2021-ESD.

Rövid tények

- Oroszország a világ legnagyobb országa. Területe 17 millió km², és bolygónk szárazföldi területének majdnem 1/10-ét foglalja el.

2021. február 27.

9. HÁLÁT ADNI ISTENNEK AZ ASZTALÉRT

Dinara

Megnevezetlen ország

A 7 éves Dinara a vacsora alatt véletlenül felidegesítette az édesanyját. Dinara felemelte az asztralról a tányérját a hagymás makarónival, és azt mondta: „Anya, tudtad, hogy Isten adta nekünk ezt az asztalt?”

Az anya megdöbbsent.

„Mit beszélt?” kérdezte. „Ez tiszta badarság! Édesapád keményen dolgozott s aztán megvettük ezt az asztalt a boltban. Hagyj fel ezzel a buta viselkedéssel.”

De Dinara nem hagyta abba.

„Nem, nekem azt mondták, hogy Isten adta”, erősködött.

„Ugyan ki mondta ezt neked?”, faggatta az édesanyja, aki ugyanúgy, mint sokan mások ebben az országban, nem keresztény vallású. „Hol és mikor hallottad, hogy ezt az asztalt mi Istentől kaptuk?”

Dinara elmagyarázta, hogy minden első osztályos a jóságról tanult az állami iskolában. Ugyanis a tanár, aki adventista keresztény volt, az órán leginkább Isten jóságáról beszélt a gyerekeknek.

„Mindaz, ami az otthonotokban van, az Isten ajándéka”, mondta a tanára. „Ezért hálásnak kell lennetek érte.”

Dinara úgy gondolta, hogy ez egy hasznos információ, ezért mondta el az édesanyjának. Az anya azonban dühös volt, és szem-

rehányást tett a lánynak, amiért nem tisztelte az apját, aki keményen dolgozott, hogy asztalt vásárolhassanak.

„Majd én holnap bemegyek az iskolába és megérdeklődöm, hogy mi mindent tanítanak még ott Istenről”, mondta végül.

Az anya másnap nagy vihart kavart az iskolában, és más szülőket is bevont az egész történetbe. Az iskola igazgatója megígérte, hogy többé senki nem fogja újra megemlíteni Istent az órákon.

A történet által kiváltott felfordulás mély hatást gyakorolt Dinarára. Bár az iskolában már nem esett szó Istenről, a lány mégis gyakran gondolt rá.

Eltelt kilenc év. A család vett egy másik házat. Dinara ekkor 16 éves volt, s az új házban talált egy összetépett gyermekbibliát. Ennek a világoskék könyvnek legalább a fele hiányzott. Azonban azt, ami megmaradt a könyvből, Dinara nagy érdeklődéssel olvasgatta. Sokat ugyan nem értett belőle, de azt értette, hogy Istenről szól. Annyira szerette volna a teljes Bibliát olvasni.

Így telt el még három év, Dinara angol nyelvet tanult egy adventista iskolában, s a tanáruk minden gyereket meghívott, közte Dinarát is, hogy jöjjenek el a szombati istentiszteletre.

„Ha akarsz te is gyere el a jövő szombati összejövetelre”, mondta a tanára.

Dinara el is ment. Nagyon érdekesnek találta. Az emberek imádkoztak, a Bibliáról beszélgettek, énekeket. Az összejövetelen néhány idegen is jelen volt. A lány az angol nyelvismereteinek köszönhetően tudott velük beszélgetni.

Dinara egy ideig minden szombaton jelen volt az istentiszteleteken. Ez alatt az idő alatt férjhez ment egy férfihez, aki hitte, hogy a szombat a hetedik napi ünnepnap, és örült, hogy eljárhatott Anával az istentiszteletekre, amikor éppen nem dolgozott.

De Dinara egyre kellemetlenebbül érezte magát. Az egyik szombati istentiszteleten ilyen gondolatai támadtak:

„Helyesen cselekszem-e?” „Mit keresek én itt? Az én népem nem keresztény.”

Többé nem járt az imaházba. Szeretett volna ugyan elmenni, de félt.

Hosszú ideig tartó küzdelmét látva a férje, Nyikolaj megkérdezte tőle, miért nem jár a szombati istentiszteletekre. Dinara elmagyarázta neki a kételyeit.

„A szüleim úgy vélik, hogy nincs más isten, csak az ő istenük”, mondta.

„Miért félsz?”, kérdezte Nyikolaj. „Egy az Isten. Nincs mitől félned.”

Dinara elmondta, hogy úgy érezte, az ő népének csak a hagyományos szent könyvüket szabad olvasniuk, pedig ő nagyon vágyott arra, hogy olvassa a Bibliát.

Nyikolaj megmutatta neki, hogy hagyományos szent könyvekben és a Bibliában sok a közös.

Aztán Dinara azt mondta, hogy aggódik, mert népe Istent a hagyományos imahelyeken imádja, ő viszont szeretett volna eljárni az adventista imaházba.

„Ez nem probléma”, mondta Nyikolaj. „Mehetsz mindkét helyre. Nyugodtan eljárhatsz az adventista istentiszteletekre. Semmi sem akadályoz.”

Dinara továbbra is dicsőítette Istent az adventistákkal és csakhamar átadta a szívét Istennek.

Ma boldog, hogy bármikor olvashatja a Szentírást. Hálás Istennek a Bibliáért és mindenért, ami otthonában van.

„Én állandóan hálás vagyok Istennek! Ahogy felkelek, és egész estig, míg le nem fekszek, hálát adok Istennek az életért, a táplálékért, még az asztalért is. Minden, ami jó, Istentől jön.”

Köszönjük, hogy imáival és misszionáriusi adományaival támogatjátok a Keresztény Adventista Egyház oktatásügyét a Generál Konferencia Eurázsiai Divíziójában.

A történettel kapcsolatban

- A Dinara egy álnév. A lány egy megnevezetlen országban él. A Távoli hírek nem közlik az itt élő emberek valódi identitását, mivel a környezetük érzékenyen reagál a kereszténységre.
- Töltsétek le a missziós jelentéseket és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD

2021. március 6.

10. A VÁLTOZÁST EREDMÉNYEZŐ SPORT

Jesus Maximiliano Gomez, 24 éves

Kirgizisztán

Jesus (e: Hesusz) majdnem meghalt egy bonyolult válműtét alkalmával, egy sportsérülés gyógyítása során. A műtét után felépülve erős vágyat érzett arra, hogy tegyen valamit Istenért.

De mit?

Miután elvégezte az argentinai River Plate Egyetemet, úgy döntött, hogy köszönetet mond Istennek azzal, hogy egy hónapig könyvevangélistaként dolgozik.

Elhatározta, hogy amit keres, azt az adventista egyháznak ajándékozza.

Utolsó tanulmányi éve alatt Jesus rájött, hogy nagyon nehezőre esik részt venni a tornában. A válla gyakran kiugrott a helyéből. A professzorok figyelmeztették, hogy ha nem felel meg az összes normának, nem lesz képes elvégezni a testnevelési szakot.

Az orvos azt tanácsolta neki, változtassa meg szakdolgozatának a témáját.

„Ha továbbra is részt veszel a tornagyakorlatokban, a vállad egyre súlyosabb állapotba kerül”, mondta az orvosa.

Jesus nem akarta megváltoztatni a diplomamunka témáját most, amikor már olyan közel volt ahhoz, hogy lediplomázzon. Végül, pénze se volt arra, hogy még néhány évig az egyetemen maradjon a szakdolgozatának megváltoztatása végett.

Miközben a jövőjére gondolt, egyik barátja, Marcos megkérdezte tőle, mit tervez tenni miután lediplomázik?

Jesus elmesélte ötletét, hogy egy hónapig könyvevangélistaként dolgozzon, és minden bevételét az adventista egyháznak ajánlja fel.

Marcosnak tetszett Jesus ötlete, de neki volt egy még jobb ötlete: „Miért ne mennél el Kirgizisztánba?”

Marcos jelentkezett egy, egy évig tartó, önkéntes munkára az egyik kirgizisztáni adventista iskolában.

Jesus még soha nem gondolkodott azon, hogy fél világot átutazza, de megtetszett neki az ajánlat. Imádkozott ezt ügyben és megígérte

Istennek, hogy el fog menni Kirgizisztánba, amint befejezi az egyetemét.

Amikor eljött a gimnasztikai záróvizsgájának az ideje, Jesus Istenhez fordult, hogy a segítségét kérje a lehetetlennek tűnő gyakorlatok elvégzéséhez. Meglepő tapasztalta az volt, hogy az összes normának meg tudott felelni.

Egy idő után az orvos ismét ellenőrizte Jesus vállának az állapotát, és jócskán meglepődött. A régi seb teljesen meggyógyult. Ez valóban egy igazi csoda volt.

Egy hónappal később Jesus végzett az egyetemen, és már egy Kirgizisztánba tartó repülőgépen tartózkodott.

Tokmok városának adventista iskolájába érkezve kinevezték őt a testnevelési órák megszervezőjének. A szomszédságból származó gyermekek futballedzőjének is megválasztották. A kis focisták az új, iskolai sportcsarnokban gyülekeztek edzésre, amelyet 2017-ben építettek a 13. szombati adományainkból. De itt nem ér véget a történet. Ahogy a gyerekekkel foglalkozott, Jesus útközben nagy változásokat vett észre náluk. A korábban kötözködő, verekedő fiúk elkezdtek rendesebben viselkedni, amikor edzőként azt mondta nekik, hogy mindnyájan testvérek, ezért nem kell verekedniük.

Amikor észrevette, hogy néhányan alkoholt is fogyasztanak, tanácsolni kezdte őket.

„Ez nem jó a szervezeteteknek”, mondta. A fiúk akkor abba hagyták az italozást.

Jesus örült, hogy egy teljes évet a kirgizisztáni voluntőrmunkára szánt.

„Nagy változásokat vettem észre a diákjaim életében. Emellett egyetlen meccset se veszítettünk el más iskolákkal szemben.”

Három évvel ezelőtt a 13. szombati adományokból a kirgizisztáni Tokmok városban adventista gimnázium épült.

Köszönjük, hogy támogatjátok a kirgizisztáni és az eurázsiai adventista oktatásügyet.

A történéssel kapcsolatban

- Töltsétek le a képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós jelentéseket és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD

Missziós adatok

- A Kirgiz Misszió a Missziók Déli Uniójához tartozik, az Eurázsiai Divízióon belül. Kirgizisztánban, 11 gyülekezetben és 12 csoportban összesen 664 adventista hívő van, amely a 6 millió 457 ezer lakóshoz viszonyítva azt jelenti, hogy 9724 emberre jut egy adventista hívő.
- A kirgiz lakosság 90%-a az iszlám vallás követője. A Kirgiz Misszió megalapította az Adventista-iszlám Kapcsolatok Osztályszolgálatát.

Rövid tények

- Kirgizisztán fővárosa Biskek, amelyet Pispek néven alapítottak, a szovjeturalom alatt pedig átneveztek. Az ország északi részében fekszik. Hajdan a selyemúti karavánok pihenőhelye volt, ahol az ellenőrzésük céljából erődöt emeltek. A városnak ma úgy 1 millió lakója van.
- Kirgizisztán zászlaján sárga Nap található, piros alapon. A 40 napsugár 40 törzset képvisel, amelyeket a IX. században Manas vezetésével egyesítettek a betolakodó ujugurok ellen. A Nap közepén található átlós vonalak a jurta tetejét jelképezik, amely egy hagyományos nomád sátor a közép-ázsiai pusztákon.

2021. március 13.

11. KÖNYV ÉS ISKOLA

**Tatyjana Szokolovszkaja, 72 éves és Andrej Szokolovszki,
37 éves**

Kirgizisztán

A kirgizisztáni Tokmokban élő és az adventista iskolában dolgozó Tatyjana, munkából hazafelé menet, megállt a használt könyvek boltja előtt.

Tatyjana ugyanis váratlanul ajánlatot kapott az iskola igazgatójától, hogy tanítson orosz nyelvet és irodalmat az iskolánkban, amit ő el is fogadott.

Miután kifizette a kiválasztott könyveket, az elárúsító fogott egy könyvet és azt mondta: „Ezt pedig ajándékba adom”.

Tatyjana nem igazán szerette az ajándékkönyveket. De fogta és a többi kifizetett könyvvel együtt a táskájába tette. Otthon, csak úgy, kíváncsiságból belenézett az ajándékkönyvbe. „A nagy küzdelem”, ez volt a címe. Az Ellen White nevű íróról pedig még soha nem hallott. Kinyitotta a könyvet, és látta, hogy a hátsó borítón elérhetőségi telefon található: Pavel Noskov neve volt feltüntetve. Meglepetésére az elérhetőségben szereplő cím megegyezett az ő lakcímével.

A következő napokban azon gondolkodott, hogy az a Pavel valójában a szomszédja. Azt is észrevette, hogy az adventista iskolában, ahol tanított, az egyik tanítónőnek ugyanaz volt a vezetékneve, mint Pavelnek. Tatyjana elvitte a könyvet az iskolába, és megmutatta a tanítónőnek.

„Ön talán Pavel felesége?”, kérdezte.

„Igen”, válaszolta Irina. „Pavel a férjem.”

Tatyjana megtudta, hogy a család keresztény, és hogy szombatonként járnak a gyülekezetbe. Irina meghívta Tatyjánát és az ő felnőtt fiát, Andrejt, hogy jöjjenek át, hozzájuk egy kis beszélgetésre vele és Pavellel.

Egyszer, az egyik ilyen beszélgetés alkalmával Pavel elmondta, hogy az adventisták Ellen White-ot a kedvenc lelki szerzőjüként és prófétájukként tisztelik. Ez felkeltette Tatyjana érdeklődését, aki lelkesen el is olvasta „A nagy küzdelem” könyvet.

Ő és Andrej elkezdtek járni a bibliai kiscsoport találkozóira, amelyeket minden héten Pavel és Irina otthonában tartottak.

Amikor Pavel édesanyja lebetegedett, és új helyet kellett keresniük a kiscsoport számára, Tatyjana befogadta otthonába a bibliatanulmányozók kis csoportját.

Néhány hét múlva azonban lelki válságba jutottak. Tatyjana és Andrej úgy érezte, hogy fordulóponthoz értek: vagy úgy döntenek, hogy adventisták lesznek, vagy úgy, hogy többé nem barátkoznak az adventistákkal.

Beszéltek Pavelnek a dilemmájukról és elmondták neki, hogy nem tudják, mi tévők legyenek.

„Ebből a lelki válságból csak Isten tud kiemelni benneteket”, mondta nekik Pavel.

Tatyjana és Andrej imádkoztak, majd elhatározták, hogy elmennek, első ízben, a szombati istentiszteletre. A gyülekezeti élményük egészen más volt a korábbiaknál.

A hívők kedvesek, barátságosak voltak. Úgy örültek az új látogatóknak, mintha rég nem látott barátaikkal találkoztak volna. A gyülekezetben ők ketten egész otthonosan érezték magukat.

Nemsokára meg is keresztkeltek, még hozzá 2019. április 6-án.

Tatyjana hálás az adventista iskolának, amely révén ő és a fia eljuttak az adventista egyházhoz.

„Hálás vagyok ezért az iskoláért. Ha nem jöttem volna ide dolgozni, akkor hazafelé nem álltam volna meg a könyvesbolt előtt, és nem tudtam volna meg, hogy az épület egyik szomszédja keresztény adventista. Soha nem szereztem volna tudomást az adventista egyházzól. Isten vezetett az utamon.”

Három évvel ezelőtt a 13. szombati adományokkal a Tokmok (kirgizisztáni) adventista gimnázium felépítését támogattuk.

Köszönjük, hogy imáitokkal és adományaitokkal támogatjátok a kirgizisztáni és más eurázsiai adventista oktatásügyet.

A történettel kapcsolatban

- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq).
- Töltsétek le a missziós jelentéseket és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD

Rövid tények

- A Tien Shen (mennyei hegység) Közép-Ázsiában több hegyláncból álló terület. Kirgizisztán 80%-a Tien Shen területén, legmagasabb csúcsa a kirgiz határon található. Legmagasabb pontja (egyben Kirgizisztán legmagasabb pontja) a 7439 méter magas Dzsengis Csokuszu (magyar neve: Győzelem-csúcs), a kirgiz-kínai határon. A második legmagasabb 7010 méteres csúcs Khan Tengri (a Szellemek Ura) a határ kirgiz oldalán található.
- Kirgizisztán legnagyobb etnikai csoportja a kirgiz (73,3%). Történelmileg ez egy nomád törzs, amely juhnyáját, ménest és jakcsordát költöztet; a törzs könnyen összecsoportosítható, kerek sátrakban – jurtákban él. A legtöbb kirgiz szarvasmarha-

tenyésztő továbbra is félnomád életet él. Csordájukat a hegyekbe viszik, amely ott legelészik a nyár folyamán.

- A solymászat hagyományos közép-ázsiai ügesség, de különösen a sasokkal való vadászat. Az arany sas kirgiz neve bürküt, tulajdonosa pedig a bürküthü.
- A lovak a kirgiz kultúra nagyon fontos részét képezik. A népszerű ital, a Kumis viszont egy hagyományos erjesztett ital, amely fermentált kancatejből készül.
- Történelme során különféle klánok és törzsek éltek Kirgizisztánban. Bár időről időre elfoglalták, 1991-ben, a Szovjetunió bukása után végül mégis függetleníthette magát.

2021. március 20.

12. A NYUGHATATLAN KISDIÁK

Ludmilla Komkova, 24 éves

Ukrajna

Ludmilla tanítónő nem tudta mit tegyen a hat éves Matvejvel, aki a bucsai (Ukrajna) adventista általános iskolába járt.

Amikor az ukrán nyelvórán valamilyen kérdése volt, nem ült nyugodtan és nem emelte fel a kezét, mint más gyerekek, hanem felállt.

„Ezt hova írom?“, kiáltotta oda a tanítónőnek. A matematika órán sem ült nyugodtan és nem emelte fel a kezét. „Melyik oldalon vagyunk a könyvben?“, szólt oda hangosan a tanítónőnek. Ludmilla megpróbálta elmagyarázni Matvejnek, hogy nyugodtan kell ülnie, és fel kell emelnie a kezét, ha kérdései vannak. Úgy tűnt azonban, hogy nem érti. Kiabálása gyakran megzavarta a tanítást.

Az első osztályosok gyorsan barátságot kötöttek egymással, de Matvejnek problémája volt. Vagy ignorálta a többi gyereket, vagy veszekedett velük. Amikor nem tetszett neki valami, amit mondtak neki, ellökte vagy megütötte őket.

Ludmilla nem tudott mit kezdeni vele. Ez volt az első munkahelye az egyetem elvégzése után. Segíteni akart a fiúnak, hogy tanulhasson

és barátokat szerezzen. Megpróbálta érdekesebbé tenni az általa tanított órákat. Megpróbált beszélni Matvejjel.

Semmi sem segített. Semmit sem tehetett.

Egy nap hazatérve az iskolából, alig néhány héttel a tanév kezdete után, imádkozva fordult Istenhez. „Istenem, türelmet és bölcsességet kérek tőled, hogy találjak valamilyen módot a gyermekkel való együttműködésre.”

Reggel is imádkozott.

„Istenem, kérek, vezessen ma, amikor tanítok, mutasd meg, hogyan közelítem meg Matvejét és tanítsam őt. Segíts, hogy a rám bízott gyermekek jó tanítói legyek.”

Ludmilla hat hétig, minden reggel és este imádkozott Matvejért.

Egy nap nagy változásra lett figyelmes az osztályteremben. Matvej nem állt fel, és nem kiabálta a kérdését. Ehelyett csendesen ült, és illedelmesen felemelte a kezét. Abbahagyta a többi gyerek ignorálását, meg a lökdösődést és a verekedést. Barátságosan kezdett beszélni velük.

Matvej észrevette, hogy az egyik diák elvesztette a ceruzáját, és nem tudta elvégezni az iskolai feladatait.

„Tessék”, mondta átnyújtva neki a ceruzáját. „Fogd az enyémet.”

Ludmilla szíve repesett az örömtől. Matvejnek csak egyetlen ceruzája volt, és azt is odaadta az osztálytársának. A harmadik fiú látta, hogy Matvej odaadja a saját, az egyetlen ceruzáját, ezért adott Matvejnek egyet az övéi közül.

Matvej barátkozni kezdett. A többi gyerek megszerette őt. Kedves és nagylelkű volt. Kész volt megosztani mindent, amivel csak rendelkezett.

Ludmillának ez feladta a leckét. „Megértettem, hogy Isten gyermekei vagyunk. Isten hozzánk annyira türelmes és szeretetteljes. Valójában egy életen át formálja és csiszolja a jellemünket. Az én életemben is csodát tett. Nem is feltételeztem, hogy ennyire gyorsan és eredményesen meg tudja változtatni Matvejét.”

Hozzáteszi: „Megértem, hogy ha mindent megteszünk, amire erőnkből telik, Isten is megteszi azt, ami számunkra lehetetlen”.

A 13. szombati adományokkal támogatni fogjuk egy iskolaépület felépítését Ludmilla iskolájában. Az iskola jelenleg az egyetemi hallga-

tók tantermeit kénytelen használni, adományaitokkal viszont lehetővé teszik, hogy saját iskolaépületet kaphassanak.

Előre is köszönjük, hogy nagylelkűen fogjátok őket támogatni.

A történettel kapcsolatban

- A gyermek nevét megváltoztatták a magánéletének védelme érdekében.
- Nézzétek meg Ludmillát a You Tube-on: bit.ly/Lyudmila-ESD
- Képeket a Facebook oldalunkon tudtok letölteni: bit.ly/fb-mq
- Töltsétek le a missziós jelentéseket és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD

Missziós adatok

- Ukrajna hosszú keresztény történelemmel rendelkezik. 988-ban Nagy Vlagyimir néven ismert Vlagyimir kijevi herceg házasságot kötött Annával, II. Baszileiosz bizánci császár húgával, és áttért a keleti ortodox kereszténységre. Ezt követően sok pogány oltárt lerombolt, és számos keresztény egyházat alapított.
- Az adventi üzenetet a Fekete-tenger, a Krím és a Kaukázus partján, Perka és Kandada német misszionáriusok hirdették először. Az 1886-os keresztelés után az első adventista gyülekezetnek 17 tagja volt. Berdibulat faluban alapították.
- Az ortodox egyház, majd a kommunista párt ellenségesen viszonyult az ukrainai adventizmushoz. Sok keresztény hívőt és lelkészt üldöztek hitük miatt, és közülük sokan sok évet töltöttek börtönben. Sztálin idején sokan meghaltak a táborokban. Mindezek miatt az egyház földalatti intézményként fejlődött. Az adventista egyházi szervezetet hivatalosan 1978-ban alapították.

A 13. SZOMBATI PROGRAM

Kezdő ének	A szombatiskola vezetője válasszon éneket
Ima	
Köszöntő szavak	A szombatiskola vezetőjétől
Program (Távoli hírek)	„Taníts minket imádkozni”
Adomány	
Záró ének	A témának megfelelő közös ének.
Záró ima	

(Megjegyzés: A Távoli híreket bemutató személyeknek a történetet nem kell fejből megtanulniuk, de jól be kell gyakorolniuk, hogy szépen, folyékonyan, hangsúlyosan felolvashassák, hogy a jelenlevők jól érezzék magukat.)

13. „TANÍTS MINKET IMÁDKOZNI”

Natália Berlinszkaja, 43 éves

Hetente egyszer Natália tanárnő különleges imára hívta össze az első éves középiskolás diákokat.

„Viktória, elkezdhetsz imádkozni”, mondta egyik reggel.

A tizenöt éves Viktória nagy, kerek, ijedt szemmel nézett a tanárnőjére.

„Hogyan?”, kérdezte. „Hogyan kell imádkoznom?”

„Kezdd így: „Drága Istenem...”

„Szóval így kellene kezdenem...”, motyogta Viktória.

„Igen, pontosan”, válaszolta a tanárnő.

„És hogy kell folytatni?”

„Kérd meg Istent, hogy áldjon meg téged, ahogy az imént olvastad a történetben.”

Viktória éppen elolvasta azt a történetet, hogy a Nap minden nap felkel, és minden emberre ragyog, jóra és rosszra egyaránt. A történet az volt, hogy Jézus minden nap mindenkire ragyog szeretetével, és hogy a keresztyéneknek is minden nap ragyogniuk kell minden körülöttük lévő emberre.

„Drága Istenem...”, imádkozott a lány. „Segíts nekünk, hogy jó tanulók legyünk, hogy mások számára világosság legyünk.”

Nem csak Viktória félt hangosan imádkozni a bucsai középiskola első évében. Az osztály hét gyermekéből: négy adventista családból származott. Viktória és a másik két nem adventista viszont nem szokott imádkozni. A tanárnő azt akarta, hogy ők is imádkozzanak és megtapasztalják az ima erejét – saját maguk számára.

Miután először imádkozott, Viktória nem félt többé imádkozni. A legjobb barátja, Ruslan azonban nem volt hajlandó imádkozni.

„Félek imádkozni. Nem imádkozhatok mindenki előtt”.

A tanárnő különleges módon imádkozott Ruslanért.

Viktória egy idő után rosszul lett, fülfertőzést kapott. Egy hónapig nem jött iskolába. Az összes diák aggódott miatta, főleg Ruslan. A professzor úgy döntött, hogy az osztálynak minden nap imádkoznia kell Viktóriáért. Ruslan kivételével mindenki nyilvánosan imádkozott érte.

Egy reggel a tanárnő kijelentette, hogy másnap Viktóriának fül-műtéten kell átesnie. Meghívta a diákokat, hogy gyűljenek össze, és álljanak körbe imádkozás céljából. „Ki akar imádkozni Viktóriáért?”, kérdezte.

„Imádkozni akarok!”, mondta határozottan Ruslan.

Mindenki meglepődött. Ő maga is meglepődött. „Mit mondtam?”, kérdezte hangosan.

A gyerekek lehajtották a fejüket és lehunyták a szemüket. „Drága Jézusom”, kezdte az imát Ruslan. „Áldd meg Viktória műtétét. Segíts neki, hogy ne veszítse el a hallását, gyógyítsd meg, és segíts neki viszatérni az iskolába. Ámen.”

A műtét sikeres volt. Néhány héttel később Viktória visszatért az iskolába.

„Isten meghallgatja minden imánkat, különösen azoktól a gyerekektől, akik félnek imádkozni”, mondta Natália tanárnő az interjú során. „Nem szabad félnünk kinyitni a szívünket Isten előtt. Bárhol és bármikor imádkozhatunk, és Isten olyan módon fog válaszolni, ahogy el sem tudjuk képzelni.”

A negyedév 13. szombati adományainak egy részét, ebben a negyedévben, Natália tanárnő iskolájában egy új iskolaépület felépítésére használják Ukrajnában, Bucha városban. Jelenleg az iskola

közösen osztozik a tantermeken az Adventista Főiskolával, és a ti adományaitok támogatni fogják a gyerekeket abban, hogy saját iskoláépületben és tantermekben tanulhassanak.

Köszönjük, hogy bőven fogtok adakozni a negyedév két legfőbb céljára – a bucsai (Ukrajna) adventista iskolára és a zaokszkiji keresztény iskolára, Oroszországban.

(Adományok begyűjtése alkalomhoz illő zenekísérettel.)

A történettel kapcsolatban

- A diákok neveit megváltoztattuk, az eredeti identitásuk és magánéletük megőrzése végett.
- A történet elhangzása előtt vagy után a térkép segítségével mutassátok meg Ukrainát és Oroszországot, azokat az országokat, amelyek az adományainkban részesülnek a 13. szombaton. Röviden írjátok le az adományok felhasználásának módját.
- Nézzétek meg Natáliát a You Tube-on: bit.ly/Natalya-ESD
- Töltsetek le képeket a Facebook oldalunkon: (bit.ly/fb-mq)
- Töltsétek le a missziós jelentéseket és a rövid tényeket: bit.ly/2021-ESD

Rövid tények

- Ukrajna Kelet-Európában található, és Oroszország után a földrész második legnagyobb országa. A fővárosa Kijev. A Dnyeper folyó északi részénél található.
- Ukrajna – az Egyesült Államok, India és Oroszország után – a minősített informatikai szakemberek száma szerint a negyedik ország.
- Ukrajna számos természetvédelmi területtel rendelkezik, összhangban a természeti örökség, különösen a puszták (sztyepék) megővésére tett kötelezettségvállalással. Az első ilyen tartalék az Askanya Nova volt, amelyet 1875-ben alapítottak. Ma a rezervátum sikeres tenyésztési programot folytat olyan veszélyeztetett fajok számára, mint a vad szamarak és a Przewalski fajtájú lovak.

- Ukrajna nemzeti étele, amelyet a külföldiek leginkább ismernek a borscs: amelyet céklából, répából és más zöldségekből, például káposztából, burgonyából, paradicsomból, sárgarépbából, hagymából és fokhagymából készítenek. S még valami: Ukrajnában úgy 30 különböző típusú ukrán cékla létezik.

FŐZZÜNK EGYÜTT

Kirgiz mézeskalács (Kirgizisztán)

Hozzávalók:

- 70 gramm margarin / vaj
- 66 gramm cukor
- 1 tojás
- 300 gramm liszt
- 10 mg élesztő
- 5 mg só
- 5 mg darált szegfűszeg
- 5 g gyömbérpor
- 2,5 mg fahéj
- 240 ml melasz
- 240 ml forró víz

Elkészítése:

Melegítsük elő a sütőt 190°C-ra. Keverjük össze a vaját és a lisztet. Tegyük félre a lisztet, az élesztőt és más összetevőket. Keverjük össze a melaszt és a meleg vizet egy külön edényben. Ezután adjunk hozzá olvasztott vaját/margarint és a lisztet, amelybe belekevertük a melaszt és a meleg vizet. Adjuk hozzá a cukrot és a tojást és jól keverjük össze. Formáljuk belőle kalácsot és süssük 45 percig, majd fogvájós szűrőpróbalával ellenőrizzük, hogy megsült-e. A kikapcsolt sütőben még 5 percig hagyjuk, mielőtt kivennénk. Tálalhatjuk a kalácsot vaníliás tejszínhabbal, vagy cukrot szórunk a kalács tetejére.

A KÖVETKEZŐ NEGYEDÉVI TERVEINK

A következő negyedév középpontjában álló projektek a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciájának az Közép-Amerikai Divíziójából származnak, amely 13 „hatásközpont” megnyitását ter-

vezi a jobb és minőségesebb élet érdekében a következő városokban és államokban:

- Puerto Rico: „Antillák” Adventista Egyetem.
- Kolumbia: „Columbia” Adventista Egyetem.
- Adventista Teológiai Kar Kubában.
- Dominikai Adventista Egyetem a Dominikai Köztársaságban.
- „Haiti” Adventista Egyetem Haitin
- Linda Vista Egyetem Mexikóban.
- Navajo Egyetem Mexikóban.
- Montemorelos Egyetem Mexikóban.
- „Észak-karibi” Egyetem Jamaicán.
- „Közép-Amerika” Adventista Egyetem Costa Ricán.
- „Dél-karibi” Egyetem, Trinidadon.
- „Venezuela” Adventista Egyetem Venezuelában.
- Adventista Junior Főiskola Belize-ben.

MISSZIÓS FÉNYSUGÁR

Ezt a missziós történeteket tartalmazó folyóiratot az Adventista Misszió Irodája nyomtatja, negyedévenként. A vele járó DVD-n is rajta vannak a világ minden tájáról érkező történetek, azokat a 13. szombati, missziós terveket is beleértve, amelyekre a negyedév végén gyűjtjük az adományt.

A Missziós Fénysugarat felhasználhatjátok:

- A szombatiskolában
- A gyermek-szombatiskolában
- A szombatiskolai előkészületeknél
- Az iskolai és családi áhítatokon
- A cserkészeknél
- Az imaórákon

A DVD teljesen ingyenes.

A missziós történeteket az Interneten is letölthetitek (angolul): www.missionspotlight.org

(A kiadó megjegyzése: Ha a szombatiskola tagjai valaha is felvetették a kérdést, hogy hová mennek a heti missziós adományaik, akkor talán az alábbi cikk hasznos lesz a számukra.)

MI TÖRTÉNIK A MISSZIÓS ADOMÁNYAINKKAL?

Volt-e már valaha olyan érzésetek, mintha a missziós adományaitokat egy „fekete lyukba” tennétek?

Azt ugye tudjátok, hogy a tizenharmadik szombati adományaitokat mely országok, mely projektjeinek a támogatására külditek? De vajon mi történik a rendszeres szombati missziós adományaitokkal? Mire lesznek felhasználva?

Lehet, hogy meglep benneteket az a tény, hogy a heti missziós adományaitokból világszerte több mint 1000 misszionáriust támogatunk. Valójában, a heti missziós adományaitokat 70%-ban a missziós munka és a világegyház munkájának a támogatására költjük. A Generál Konferencia tehát pénzt különít el a divíziók, a Közel-Kelet, az Észak-Afrikai Unió, és az Izraeli Missziós terület számára, missziós tevékenységek megszervezésének és lefolytatásának céljával.

A többi pénzt a világegyház szolgálatában álló, különféle intézmények és ügynökségek kapják. Például ebből támogatjuk a Loma-Linda egyetem egészségügyi missziós munkáját, az Adventista Világrádió evangéliumhirdetését, meg az ADRA humanitárius szervezet tevékenységét.

Az utóbbi években, világviszonylatban, több millió ember, akik sok kísértéssel néznek szemben, ismerte meg a Jézus Krisztusban való üdvösséget, és csatlakozott a Keresztény Adventista Egyházhoz. E területeken ezer gyülekezetet szerveztünk meg. Azonban, miután megkeresztelkedtek, ezek az új hívők részesülnek-e megfelelő ápolásban? Vajon van-e hozzáférésük azokhoz az anyagokhoz és programokhoz, amelyek segítségével erősödhetnek az új hitükben, és fejlődhetnek a tanítványságban? Van-e ezeknek az új gyülekezeteknek elég lelkipásztoruk?

Missziós adományaitok világszerte támogatják a mű növekedését és fejlődését. Ha még több információt szeretnétek a világmisszióval kapcsolatban, akkor látogassatok el a honlapunkra: AdventistMission.org.

Köszönjük, hogy imáitokkal és pénzeszközeitekkel támogatjátok az Adventista Misszió projektjeit. Ti vagytok azok, akik hozzájárulnak ahhoz, hogy a világszerte élő emberek életei megváltozzanak.

Gary Krause az Adventista Misszió irodájának az igazgatója.

EGYÉB ADATFORRÁSOK

Kirgizisztán, Ukrajna és Oroszország sokszínű kulturális örökségéről további információt a helyi könyvtárban vagy az utazási irodában kaphattok, vagy az adott ország nagykövetségén is érdeklődhettek. Illetve egyszerűen írjátok be az ország nevét a web-böngészőtökbe.

Az olvasók a következő helyeken tudnak még információkhoz jutni:

Kyrgyzstan: government website

bit.ly/KyrgGovt

World Fact Book

bit.ly/WFBKyrg

Silk Road Explore

bit.ly/SRKyrg

Russia: government website

bit.ly/RusGovt

Encyclopaedia Britannica

bit.ly/BritRus

Lonely Planet

bit.ly/LonPlanRus

Ukraine: government website

bit.ly/UkrGovt

World Travel Guide

bit.ly/WTGUkraine

National Geographic

bit.ly/NatGeoUkraine

A Keresztény Adventista Egyház honlapjai:

Euro-Asia Division: bit.ly/Euro-Asia

Caucasus Union Mission: bit.ly/SDACAUM

Far Eastern Union of Churches Mission: bit.ly/SDAFEUCM

Ukrainian Union Conference: bit.ly/UkrUnionConf

West Russian Union Conference: bit.ly/SDAWRUC

...

DVD

Az Adventista Misszió DVD-je mindig ingyenes, és erről megnézhetitek a szóban forgó országokból érkező történeteket, valamint az adventista egyház világmissziójának más történeteit. Kérjétek egy DVD másolatot a szombatiskola vezetőjétől, vagy töltsétek le a DVD-t itt: www.AdventistMission.org vagy pedig itt: www.AdventistMission.org/dvd.

Ezt a DVD-t még az adventista egyház hazai honlapján is letölthetitek. Címünk: www.subotnaskola.org.

Facebook

A Facebook szociális hálózaton is megtalálható az Adventist Mission (Adventista Misszió) folyóirata.

Olvassátok, kommentározzátok, osszátok meg a következő Facebook oldalon található történeteinket: www.facebook.com/mission-quarterlies.

CÉLMEGVALÓSÍTÓ ESZKÖZÖK

Összpontosítsatok a Világmisszióra és növeljétek heti missziós adományaitokat. Kérjétek meg a szombatiskola bizottságát, tűzzön ki elétek egy célt, mennyit szeretnétek összegyűjteni. (Legyen kicsit több mint az elmúlt negyedévben, osszátok el az elmúlt negyedév missziós adományait 14 részre: 12 rendszeres szombati missziós adomány és két rész tizenharmadik adományra.)

Mutassátok meg a hívőknek a negyedévi cél elérésének heti grafikonját. Emlékeztessétek a hívőket, hogy a mű a heti szombatiszakai missziós adományoktól függ.

A tizenkettedik szombaton tegyétek közzé a negyedév missziós adományairól szóló jelentést. Bátorítsátok a hívőket, hogy készítsék elő a következő héten a tizenharmadik szombati adományt. Ez az adománygyűjtési információ arra ösztönöz majd sokakat, hogy más-kor is adakozzanak a misszióra.

Weboldalunk: www.AdventistMission.org

Külön köszönettel tartozunk a szervezőknek és a fordítóknak.

2021/I. negyedév

EURÁZSIAI DIVÍZIÓ (EAD) Statisztikai adatok

Állam/Unió	Imaházak száma	Keresztelt hívők sz.	Népesség
Fehéroroszország	66	3,837	9,467,000
Kaukázus	135	7,601	30,761,081
Kelet-Oroszország	82	5,064	22,707,619
Távol Kelet	51	2,162	6,154,807
Moldova	140	8,658	3,543,000
Déli	70	4,050	111,642,000
Transz-Kaukázusi	27	1,180	6,959,000
Ukrajnai	810	45,208	42,037,000
Nyugat-Oroszországi	378	27,744	95,218,493
Krimi	26	1,748	1,912,000
Összesen:	1,785	107,252	330,402,000

Készült a Keresztény Adventista Egyház Generál Konferenciája 2019. évi statisztikai adatai alapján.

MÉG EGYSZER AZ E NEGYEDÉVI PROJEKTJEINK:

1. Háromszintes épület építése óvodás, általános és középiskolás gyermekek számára az ukrán Bucsa város Adventista Felsőoktatási Központjában.

2. Kétemeletes épület építése óvodás, általános és középiskolás gyermekek számára az oroszországi Tula régióban található Zaokszkij Adventista Egyetem területén.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Želimir Stanić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2020
Istentiszteleti használatra